

Årgang 22 nr. 1 - 2011

SLEKT OG DATA

Medlemsblad for DIS-Norge

Unni Lindell:

Slektsforskning ga mersmak

Medlemsblad for DIS-Norge.
Utkommer med 4 nummer
pr år

Abonnement for bibliotek og
liknende institusjoner kan
tegnes for kr 400,- pr år

Annonser kan tegnes ved
henvendelse til kontoret
kontor@disnorge.no
Tlf: 22 33 30 30 mandag-
fredag 9-15

DIS-Norge
Postadresse/besøksadresse:
Øvre Slottsgate 2B
0157 Oslo

Redaktør: Stig Ove Voll
slekt-og-data@disnorge.no

Neste nummer sendes ut i
juni 2011. Siste frist for leve-
ring av stoff er 15. mai 2011

Opplag: 10 000
Trykk: 07
Layout: Silje Kirknes,
LO Media

ISSN 0803-0510
www.disnorge.no

Leder

Hvem tror du at du er?

Serien har rullet over TV-skjermene siden dette året startet. Slektsforskning i beste sendetid. Det er ikke mange ganger tidligere vi har opplevd det. Og tilbakemeldingene fra seerne er positive og seerne er mange.

Det interessante er at seerne ikke bare lar seg underholde av kjendiser som drar rundt for å finne sine røtter. Det er svært mange som har tatt beslutningen om å gjøre noe med egen leting i anerekkene. I DIS-Norge har vi opplevd en enorm tilstrømming av medlemmer. I tillegg har mange lag rapportert at det kommer utrolig mange på arrangementene deres. Det er veldig hyggelige tilbakemeldinger. Så er det opp til oss å følge opp og sørge for at de nye kommer til å føle seg vel og får den hjelp de trenger til å finne sine.

Men hvordan er det med slektsforskningen i programmene, er det bare spesielle mennesker som får bistand til å finne ting som du og jeg ikke har mulighet til å komme over?

For det første opplever jeg at programmene er forskjellige og fokuserer på hver sin spesialitet; finneslekter, gamle dokumenter, svenskeinnvandring, husmenn, fangstfolk, artistliv og mye mer. Dette gir et bilde av at slektsforskning er forskjellig – og det er det jo. Vi har ikke alle de samme røttene og vi vet forskjellige ting om forskningen ut fra hva vi har lært gjennom vår egen forskning. Jeg har for eksempel ingen aner fra Danmark, kun inngifta dansker, og har derfor ingen erfaring selv med et nærliggende nordisk land. Men jeg har noen tremenninger som kan mye mer så jeg vet hvem jeg skal spørre om det blir påkrevet.

Men er det da bare enkeltbilder som er resultatet av «Hvem tror du at du er?» – nei jeg mener at det kan identifiseres flere røde tråder som vi også snakker mye om innen slektsforskerorganisasjonene.

For det første settes det mye fokus på det å snakke med folk som lever. Samle inn muntlig informasjon, bearbeide den og spørre om hjelp for å komme videre. Også bilder og gamle fotoalbum blir flittig bruk for å formidle. Dette er noe vi også sier er viktig. Muntlig informasjon er forjengelig, arkivene er forskriftsmessig ordnet og lagret,

Foto: Heidi S. Feldvig

de kan vi gå til etter hvert. Fortsatt har jeg til gode å møte noen som forteller at alle gamle bilder er skikkelig organisert, med navn og hendelse, årstall og sted. Her mister vi mye hver dag fordi den siste som kunne fortelle nettopp den historien blir borte.

For det andre snakkes det noe om organisering – og slektstreets grener flyr over skjermen. Dette kunne kanskje blitt utdypet ennå mer, men strukturen er der og kommer igjen flere ganger i hvert program. Vi ville utdype dette med å si at du må skaffe deg et slektsprogram og dermed få hjelp til systematiseringen. Gjør dette nå, ikke når du har samlet mye og mister oversikten.

For det tredje er det en del om planlegging av forskingen. De fleste av deltakerne har bevisst forhold til hvilken gren de tar for seg og hva de skal foreta seg for å komme videre, eller rådgiverne deres kommer med slike tips. Litt mer om hvordan man bør registrere og fokus på å notere kilder så hadde også dette vært en «slektsforskernes innertier».

For det fjerde er det fokus på at man må gå til institusjonene etter at man har samlet en del muntlig informasjon. Jeg synes det er flott at man har fokus på at det fins mange kilder som ikke er digitale og at disse kildene er viktige for å få informasjon om våre aner. Her har tilfanget som er vist vært stort; norske og utenlandske arkiver, slektsbøker, lokalhistoriske verk, dataregistrerte kilder og mikrokort.

For det fjerde legges det vekt på at det som samles inn må deles med flere. Enkelte av deltakerne har sogar samlet sine etterkommere og høytidelig fortalt om sine nye funn. Dette har betydning for å skape interesse hos nye generasjoner og også for en selv fordi en kan bidra med noe – formidle.

Følgelig finner jeg minst 5 røde tråder i serien som også vi legger vekt på når vi gir råd.

Kommentar

Hvorfor er kommunikasjon viktig for slektforskere?

Hei alle sammen!

Årets tillitsmannsskonferanse i mai vil handle mye om kommunikasjon og DIS-Norges kommunikasjonsstrategi som er vedtatt av styret og forankret på lederkonferansen.

Men hvorfor er det egentlig så viktig at vi blir enda bedre på kommunikasjon?

Holder det ikke at vi har en ny hjemmeside med blant annet lederens blogg, nyheter om slektsforskning, DISchat, blogger, Slektsforum og er aktive på de andre sosiale mediene som facebook, spør du kanskje?

DIS-Norge er Norges største forening for slektsforskere, med over 9.500 medlemmer. Vi har eksistert i 20 år og har fått mange nye medlemmer i år, men fortsatt er det mange der ute som ikke vet hva vi driver med. Og da vet de heller ikke hva vi kan hjelpe dem med for å finne egen slekt.

Mange av våre tillitsvalgte bruker sosiale medier aktivt, men jeg tror fortsatt vi kan bli enda bedre hvis vi er bevisste på hvordan vi kommuniserer gjennom media og blir mer synlige i

samfunnsdebatten. Ikke minst hvis vi støtter hverandre og sørger for at vi kommer sterkere til uttrykk.

Etter å ha møtt mange av dere aktive tillitsvalgte det siste året, mener jeg vi har en unik mulighet til å bli enda mer synlig aktør. Både nasjonalt og lokalt.

Et av målene med en kommunikasjonsstrategi er å vise mangfoldet og den dugnadsinnsatsen våre medlemmer faktisk gjør rundt hele Norges land, men også i utlandet.

Da bør vi først definere ulike målgrupper som bør ha kjennskap til vår organisasjon, som eksempelvis slektsforskere, lokalhistorikere, skoler, biblioteker, arkiver, museer, kulturminneforeninger og offentlige og politiske myndigheter på sentralt og lokalt nivå.

Dette er en prosess vi er i gang med. Men for å lykkes med en offensiv kommunikasjonsstrategi, må denne forankres både hos oss tillitsvalgte og de ansatte.

I tillegg er det viktig at medlemmene kjenner til at vi har en slik strategi og kan bidra med sitt til å gjennomføre den.

Så jeg håper at dere tillitsvalgte tar ballen videre og at vi får en spennende diskusjon på tillitsmannsskonferansen. Jeg gleder meg.

Nina Hanssen,
nestleder

Innhold

Populær julekalender og kart	4
Kjødets lyst	5
Viktig med organisasjonsdebatt	6
Folketellingsvake	8
Tippoldefars lærerkontrakt	9
Intervju med Unni Lindell	10
Slektsforskere på USA tur	12
Hele Norge i ett slektstre	14
Aktive slektsbloggere	16
Slekten Sandø på Titran	17
Barnevandringen	18
Informasjon fra lagene	20
Endring av post	22
Ny USA-tur	23
Svenske slektsdager	24
Norske pionerer	25
Litt om alt	26

Forside

Forfatteren Unni Lindell var en av de som deltok i det populære TV-programmet «Hvem tror du at du er?». Les intervju med henne på side 10 - 11, foto: NRK

Populær julekalender og kart

DIS-Norge arbeider hele tiden med å finne nye interessante medlemsfordeler. Før jul hadde vi en julekalender på hjemmesiden vår med mange gode tilbud. Det var et populært tiltak og ikke minst var utlodning av to historiske kart over Kristiania noe som fikk mange til å melde sin interesse.

NINA HANSSEN (tekst)

Kartene ble donert av Oslo Byarkiv. Kontakten mellom byarkivar Tore Somdal-Åmodt ved Oslo Byarkiv og kontorleder i DIS-Norge Mette Gunnari resulterte senere i et samarbeid om en slektsforskerdag i Oslo Byarkiv.

- Vi inviterte med oss Norsk Slekthistorisk Forening og snart var planene klare, forteller Gunnari entusiastisk. Av fristelser sto flere foredrag, åpen lesesal med personlig veiledning og gratis servering av kaffe og vafler.

- I tillegg stilte vi med erfarne slektsforskere som hjalp til med søk og svarte på spørsmål, legger kontorlederen til. Et slikt arrangement har aldri tidligere blitt avholdt og det knyttet seg stor spenning til om det ville komme besøkende på en helt vanlig torsdag.

Rekordbesøk i Byarkivet

Over 200 besøkende ga publikumsrekord i Byarkivet på slektsforskerdagen. Publikum fylte kantinen og mange måtte stå utenfor og lytte under foredragene. Både erfarne og mindre erfarne slektsforskere fikk meg seg råd, tips og informasjon om kilder. Informasjonsheftet og de ulike foredragene fra dagen er publisert på Oslo Byarkivs hjemmesider.

- Suksessen ga mersmak og vi er allerede i ferd med å planlegge neste slektsforskerdag i Byarkivet, forteller Gunnari. Denne gangen med åpne magasiner

Kjødets lyst

av Nils Johan Stoa
ved Finn Holden

I boken «Kjødets lyst» har statsarkivar Nils Johan Stoa hentet fram fra arkivene fortellinger om synd og straff. Resultatet er blitt en rekke engasjerende livshistorier om ekteskapstragedier, drap, trekantforhold, utroskap og blodskam. Historiene er hentet fra 1600- til 1800-tallet. Likevel sier Stoa i forordet at han er slått av likheten med dagens kriminalitet. Mange av holdningene er de samme, kjærlighet og hat, misunnelse og sjalusi, følelsenes styrke. Men likevel er også forskjellene slående, nettopp knyttet til samliv og barn født utenfor ekteskap. Prevensjonen har heldigvis redusert kraftig alle de uhykelige skjebnene med tjenestejenter som kom i uløkke, tok abort hos kloke koner eller fødte i skjul og satte bort eller drepte barnet.

Den rareste saken sett med nåtidens øyne handler om Anne Kristine Mortensdatter som i november 1781 giftet seg med sin trolovede Jens Andersson. De hadde da vært trolovet siden St. Hans. Jens hadde vært dagarbeider mange steder på Østlandet og vært så omsvermet av ungjentene at sognepresten ble redd for at han skulle bli «fristet og ført i synd av lettferdige jenter». To år etter bryllupet meldte Anne Kristine til sognepresten at hun to uker etter bryllupet hadde trukket buksene av mannen mens han sov rusen ut. Da oppdaget hun at ektemannen var en kvinne! Presten skrev med en gang til biskopen om dette «Naturens afskyelige Phænomen» som hadde skjedd i hans menighet og «satte Hurum på linje med forfallets Roma». Både Jens og Anne Kristine ble arrestert, men myndighetene visste ikke helt hva man skulle gjøre med dem. Jens var svindler og kunne få landets strengeste straff, men

hva med henne? Hun ble sluppet ut etter noen måneder. Før saken mot Jens kom opp, ble han flyttet til et lite fengsel på Strømsø. Herfra flyktet Jens i mai 1785, og senere så man ikke mer til ham.

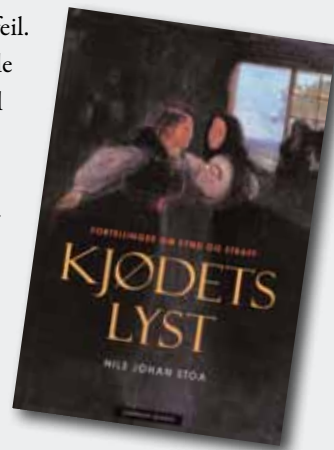
En sak skiller seg ut ved stor uenighet innen domstolene: dødsstraff eller fjorten dager på vann og brød! Enkemann Karl Eriksson giftet seg på nytt med Maren Sophie Pedersdatter i 1800. Her ble det utroskap og krangel, så til slutt møtte de opp hos magistraten i Christiania i 1808. De var enige om å skille seg, og magistraten bestemte at de skulle skilles «fra Bord og Seng». De kom ikke til skifteretten fordi Maren Sophie dro sin kos og Karl Eriksson dro til Tjølling og fikk jobb som gårdsarbeider hos en enke. Hun satte så stor pris på ham at hun ville ha ham både som gårdarbeider og ektemann. Ved bryllupet i 1810 oppga Karl at han var enkemann. Så langt alt vel. Men i 1815 dukket Maren Sophie opp og ville ha skilsmisse for å kunne gifte seg på nytt. Dermed ble det klart at Karl likevel ikke var enkemann, og nå avslørt som bigamist. Loven krevde dødsstraff for bigami.

Karl forsvarte seg med at han ikke var lesekyndig og hadde trodd magistratens skille «fra Bord og Seng» betydde skilsmisse. Karl ble trodd på sin enfoldighet, og dommeren slo ned på en lovbestemmelse om ekteskapsbrudd som ga de ektefeller som ble forlatt, rett til å gifte på nytt etter tre år. Nå var det et spørsmål om hvem som hadde forlatt hvem, og Karl hadde ikke ventet til tre år var gått siden bruddet. Dommeren konkluderte med at Karl skulle dømmes til 14 dagers vanlig arrest pluss betale sakskostnader. Saken ble anket, men overretten i Larvik bekreftet underrettens dom. Arresten på 14 dager skulle ikke være vanlig arrest på vann og brød; han skulle slippe ut hver femte dag for å «nyde anden Næring til Livets Ophold».

BOKOMTALE

Men bigamibestemmelsen kunne ikke settes til side uten videre. Høyesterett sendte saken tilbake til Larvik med sterk kritikk for saksbehandlingsfeil. Retten i Larvik bøyd av med en gang. Karl burde ha forstått at magistraten ikke hadde gitt ham skilsmisse. Derfor dømte retten i Larvik ham nå til døden ved halshogging. Saken kom tilbake til Høyesterett hvor førstevoterende dommer hevdet at dommen i Larvik var for streng; bigamiparagrafen forutsatte at ekteskapet var intakt, det var det ikke, og Maren Sophie hadde forlatt hjemmet. De andre dommerne mente derimot at ekteskapet ikke var formelt opphevd; derfor måtte dødsdommen stå ved makt. På den annen side talte mye til Karls fordel. «Enden på det hele ble at Høyesterett stadfestet dødsdommen, samtidig som den benådet Karl Eriksson og bestemte at han i stedet skulle sitte fjorten dager på vann og brød.»

«Kjødets lyst» forteller om rettssaker om sodomi, bigami, barnemord, utroskap, sjalusi og drap. Selv om vi ser likheter i kriminalitet, ser vi også et annet samfunn med mer uvitenhet, fattigdom og undertrykkelse. Slektsforskere som ønsker mer kunnskap om menneskene de har i slektsregistre, kan her finne stoff. Bakerst i boken står det en svært detaljert oversikt over de kildene som Nils Johan Stoa har anvendt for sine fortellinger om menneskelige møter med rettsvesenet. Dette kan være en hjelp for andre slektsforskere. Boken anbefales!

Viktig med en organisasjonsdebatt i DIS-Norge?

Det var kanskje særlig to faktorer som gjorde at prosjektet «Data i Slektsforskning» slo an som en organisasjon. Det ene er det åpenbare og ligger i navnet.

BERNT BULL, styremedlem i DIS-Norge (tekst)

Mulighetene til å ta i bruk data som kunne systematisere og sortere materiale av den art som slektsstrukturer representerer, åpnet for behovet for å diskutere blant annet metoder og systemer. Mange hadde allerede den gang tilgang til internett, men ikke flertallet.

Den andre drivkraften var å få muligheten til å delta i et landsomfattende nettverk som verken var dominert av oppmerksomheten om det gamle borgerskapets slekter, eller ensidig om den ene bygda. DIS-Norge vokste i takt med at flere tok i bruk internett. Fra noen få hundre til mange tusen på kort tid.

Plutselig var slektsforskning spennende for mange ulike mennesker. Fra datanerden som ville være med å diskutere smart bruk av tilgjengelige programmer og til den slektsinteresserte uten internett eller datamaskin. Begge hadde likevel interesse av å ha en tilknytning til et slektsfaglig miljø.

Folk fra ulike miljøer hadde felles interesse av å finne ut om sin egen og gjerne ektefellens slekt, enten det bare var en anerkjennelse eller det mer ambisiøse. Nemlig å kunne danne seg et bedre bilde av hvem de var og hvordan de levde.

Flere TV-programmer de senere år har stimulert interessen for slektsforskning for flere. Noen av programmene har også synliggjort både DIS og NSF.

Dette ser vi på medlemsøkningen og på andelen som fornyer eller gjenopptar medlemsskapet i DIS. Organi-

sasjonen passerer kanskje 10 000 medlemmer i år eller neste år.

Dette er gledelig, men også krevende og forpliktende. Når vi ser på Norgeskartet over hvor vi har medlemmer, er det en sammenheng mellom steder der vi har et fysisk medlemstilbud i form av møter og kurser og antall medlemmer.

De som startet DIS så nok for seg en moderne organisasjon uten fysiske møter med minimal struktur og administrasjon. Fylkeslagene ble blant annet kalt lokallag. Mer lokalt enn fylkesnivået trengte man ikke gå.

Så viste det seg derimot at selv om mange tok i bruk internett, var det fortsatt et behov for folk å treffes. Deretter dukker regionale distrikter lokale undergrupper opp eller som resten av organisasjonslivet kaller lokallag.

Skal vi møte behovene til 10 000 medlemmer som i mer eller mindre grad er med for å få kunnskap og hjelp, må vi drøfte vår struktur som i hovedsak er som den var da medlemstallet passerte 1000. Og vi må se på om den formelle og demokratiske strukturen er tilpasset den nye utviklingen. Vi skal ikke overadministrere og det er viktig å holde på visjonen om en stort virtuell arena. Men vi må tilpasse strukturen etter virkeligheten. Dette er bakgrunnen for at jeg mener vi trenger en diskusjon om hvordan vår organisasjon skal tilpasse seg den medlemsveksten vi nå ser. I denne debatten kan vi reise mange problemstillinger. Blant annet: Hvordan gir vi best service til medlemmene lokalt? Hvis vi ikke tar denne debatten kan vi i verste fall miste denne mulighetens vindu for permanent medlemsvekst og styrket organisasjon.

Vel møtt til en fruktbar diskusjon om den videre byggingen av DIS!

Tilbakeblikk

Min Oldemor rakk å bli litt over 100 år før hun kastet håndkle inn for godt i 2002. Å tenke på alt som har skjedd siden hun kom til verden i 1902 er ganske utrolig.

ASMUND AUSTENÅ LØVDAL,

Journaliststudent ved AFR

Anna Skjeggedal ble født den 23. februar 1902, i øvre Skjeggedal i Aust-Agder. Hun ble født inn i en bondefamilie i en karrig del av en liten dal som alt på 60-tallet var fraflyttet. Barndomshjemmet hadde ikke elektrisitet, i sterk kontrast til mitt eget barndomshjem, der elektrisitetens førende ledninger er husets blodårer. Da hun ble født var Norge fortsatt i Union med Sverige og veldig fattig, da hun døde var Norge et av verdens rikeste land og hadde før utgangen av året sluttet seg til krigen i Afghanistan. I 1902 var Afghanistan for øvrig under britisk overherredømme.

Min Oldemor fikk bare gå på skole i sju år, fra 1. til 7. klasse, og skolen lå 2 mil lenger nede i dalen så hun måtte bo hos slektninger de ukene hun gikk på skolen, for på den skolen var de bare annenhver uke. Selv har jeg hatt lovfestet rett til både, barne-, ungdoms, og videregående skole.

Når jeg tenker gjennom alt jeg kommer på av hendelser som har skjedd i hennes levetid og hatt stor betydning for min hverdag, blir jeg nesten matt.

Ikke bare har Europa blitt revet i stykker av 2 verdenskriger, 6 millioner jøder massakrert og Europa blitt delt av et politisk jernteppe, men vårt eget land har gått fra landbruksland til industri, teknologi og oljeksport.

Oldemor har opplevd unionsoppløsningen, grunnleggelsen av Norsk Hydro, depresjonen på 30-tallet, Arbeiderpartiets hamskifte fra kommunistisk til sosialdemokratisk parti, klassekompromisset, fremveksten av velferdsstaten.

Jeg sliter med å forestille meg hvordan hennes til-

værelse var. Jeg lurar veldig på hva hun visste om mange store begivenheter, og hva hun tenkte om dem.

Hva tenkte hun om den russiske revolusjon i 1917? Hvordan opplevde hun depresjonen, hvordan levde hun under den tyske okkupasjonen av Norge? Hva mente hun om Gerhardsen? Fryktet hun atomkrig under Cuba krisen? Hva gjorde hun da Odvar Brå brakk staven i Kollen den 25. februar 1982 og da Neil Armstrong ble første menneske som satte sine ben på månen den 21. juli 1969 (norsk tid).

I 1913 vedtok stortinget at kvinner skulle ha full stemmerett på lik linje med menn. Dermed ble oldemor blant de tidligste generasjonene kvinner som fikk stemmerett når de nådde myndighetsalderen. På 1920-tallet var det ikke mange yrker som var tilgjengelige for kvinner. Min oldemor ble tjenestejente på en gård i nabodalen. I dag kan kvinner velge blant like mange yrkesmuligheter som guttene, likestillingskampen har virkelig kommet langt i hennes levetid.

Boka om hennes liv skulle jeg gjerne likt å lese, om den noen gang hadde vært skrevet. En bok om hennes hundre år lange liv ville ikke bare være en bok om henne men om Norge og det norske samfunnet fra unionsoppløsningen til vår egen tid. Skulle ønske hun fortsatt levde og var oppegående, det er så mye jeg gjerne skulle ha spurt henne om.

Det begynner å bli ganske tynt blant dem som ble født rundt unionsoppløsningen og Norges gjenfødelse som selvstendig nasjon. Å finne ut mer om deres liv og all utviklingen de var vitne til er ikke bare interessant på et personlig nivå, det forteller også historien om Norge.

Historisk folketellingsvake

Et av høydepunktene for slektforskere i Norge var da Folketellingen 1910 ble frigjort rundt midnatt 1. desember. Anniken Lindaas Kolstad og hennes mor fulgte frigjøringen med stor interesse. Slik gikk det til.

ANNIKEN LINDAAS KOLSTAD (tekst)

OJ, DETTE ER DA VELDIG MORO, utbryter min 95årige mor.

Tidligere i dag spurte hun om det ikke var i kveld at det skulle skje?

Jo, sa jeg. Da må vi følge godt med, sa min mor. Her sitter vi nå, klistret til skjermen og ser tellerverket på Digitalarkivet langsomt nærme seg null.

Det er da hun utbryter: - Oj, nå er det bare noen sekunder igjen, Anniken, dette er da veldig moro!! Og så åpenbarer Folketellingen for 1910 seg...

Min mor er født i Kristiania i april 1915. Hun har fortalt om sitt barndomshjem på Majorstuen og om hvem hun husker fra den treetasjes leiegården i Neuberggaten 21. Gården som fremdeles eksisterer og ligger midt i krysset mellom Majorstuveien, Sorgenfrigaten og Neuberggaten. Det var roligere tider der da min mor bodde der og lekte i sidegatene.

Mor har fortalt om at det bodde et ektepar i gården som hun kalte «bestepappa og bestemamma» Schneider. Der var hun ofte på besøk for de var så snille mot henne. Hver morgen hadde hun følge med «bestepappa» Schneider til Bonnevie Pikeskole som lå i Oscars gate. Der tok de farvel og han gikk videre og inn i Slottsparken.

Hvor han jobbet visste hun ikke. Kanskje i en bank? De hadde i hvertfall to døtre som het Liv og Marie-Louise men hun kalte vi bare «Melevis». Hun husker jeg godt, hun var eldre enn meg, mimrer min mor.

Tilbake til Folketellingen. Vi søker på Schneider og finner Harald Schneider med familie bosatt i Neuberggaten 21. Der! Se der, utbryter min mor.

Der er de jo, de jeg har fortalt om! Se han jobbet i bank! Det står Depotchef i Norske Kreditbank. Så moro! Jeg ante ikke at han het Harald men - der står jo både Liv og Marie-Louise også! Også en datter Ingrid..ja, det demrer, men jeg er ikke sikker på om hun bodde der da jeg vokste opp. Jeg husker jo bare tilbake til jeg var fem (!) og det var jo i 1920. Tenk så moro at de bodde der allerede i 1910!

Mor har tidligere også fortalt om andre i gården. Hun husket frøken Langberg og tanten hennes (trødde hun) som het Frk. Mejdell. De bodde rett over gangen i toppet-

Mor og datter: Else Kolstad og Anniken Lindaas Kolstad
(Foto: Siri Walen Simensen)

tasjen, men jeg var mest nede hos Schneider, tillegger mor. Frk Langberg ble fotograf og tok senere noen av de bildene min mor nå har som minner av sin mor og sine to brødre. Frk Langberg het Esther, har mor også kommet på.

Tilbake til Folketellingen igjen. Vi søker på Neuberggate 21 og får opp alle leilighetene i gården i 1910. Vi trykker oss inn på toppetasjen og der dukker Langberg/Mejdell-navnene opp. En enke Magdalene Langberg bor der med to døtre hvorav den ene heter Esther. Det bor også to kvinner der med etternavnet Mejdell. Vi ser at de er født i Valdres samme sted og omkring samme fødselsår som enken Langberg og går derfor utfra at de kan være hennes søstre. Da stemmer det! utbryter mor, da er det riktig at Esther bodde der med sin tante Mejdell! Og når jeg ser de to fornavnene Fredrikke og Augusta, tror jeg at tanten het Fredrikke, men helt sikker er jeg ikke. Tenk at disse også bodde i gården i 1910. Nå var vi heldige som fant dem!

De andre personene som bodde i Neuberggate 21 i 1910, bodde ikke der da min mor vokste opp. Men hun fant de to nabofamiliene som hun husker aller best fra tiden der, og minnene til en 95 år gammel dame har blitt verifisert og selvfølgelig behørig skrevet inn i slektsnotatene med damen absolutt levende og interessert tilstede!

Besøk i barndomshjemmet

Etter denne dagen med folketellingen fikk Else Kolstad og barna en avtale med den usedvanlige hyggelige låsesmedmester og gårdeier André H. Bredesen i Neuberggaten 21. Der fikk de en rundtur i «mors» leilighet i toppetasjen. Her fikk de også se soverommet der hun og hennes to brødre ble født. Moren viste dem oss hvor bømte-doen som de delte med Langberg/Mejdell var i trappen dengang, hver etasje hadde én på deling. Det kom karer og tømte «bømmene» og kjørte det vekk og fikk også vite mye mer om hva som hadde skjedd i mors ungdom. En dag til stor glede for oss alle inklusiv en blid og interessert gårdeier!

Tippoldefars lærekontrakt

MARIANNE DERLICK (tekst)

Min tippoldefar, Nils Olsen Busterud, ble født 20. mars 1833 på plassen Westernen-Eie i Norderhov. Dette er historien om han.

Hans far Ole var malermester, og som eldste sønn var det nok naturlig at Nils skulle følge i sin fars fotspor. Et halvt år etter konfirmasjonen på Norderhov, forlot Nils hjembygda for å gå i lære hos Malermester Gottlieb Olsen i Oslo.

Den 1. juni 1849 underskrev faren hans en kontrakt som oppsummerer Nils sine rettigheter og plikter i læretiden.

Første punkt i kontrakten omhandler læretiden. Nils skulle gå i lære i fem år fra 17. mai 1849 til 17. mai 1854 – og skulle altså være ferdig like etter sin 21-års dag.

Punkt to i kontrakten omhandler levevilkår. Her står det bare at Nils Olsen «skal nyde forsvarlig kost og logi».

Punkt tre omhandler undervisningen. Gottlieb forplikter seg til «at give Drengen den fornødne Underviisning i Profesionen, saa at han ved Læretidens Udløb, saavidt hans Evner måtte tillate det, kan vorde en dyktig Svend i maler Profesionen».

Ellers er det tatt med at han skal få gå på skole mens han går i lære.

Det siste punktet forteller hvordan Nils skal oppføre seg. «Nils Olsen skal udvise Høriged, Lydighed, Troskab og Redelighed mod sin Huusbond og andre Foresatte, og hverken

Dag eller Nat forlade Huset uden sin Mesters eller dennes kones Tilladelse. For hver Gang han forseer sig herimod, skal han være forpligtet til, paa foranførte Vilkaar, at taale et Fjerdingsaars Forlængelse i Læretiden, og hvis han ved egen Uforsigtighed skulde paadrage sig smitsom Sygdom, hvorved han i længre Tid gjøres udyktig til at forrette sit Arbeide, skal han godtgjøre mig denne Tid ved at staae en saameget længre Tid i Lære, som hans Kuur medtager»

Antagelig oppførte Nils seg ordentlig og holdt seg frisk, for svennebrev fikk han i 1854, og malermester ble han.

Ikke mange år senere flyttet han til Fluberg i Søndre Land, og 29. oktober 1861 giftet han seg med en jente fra bygda. Nøy-aktig fem måneder senere fikk de sin første datter. Hun var det første av ni barn.

I begynnelsen bodde den lille familien på plassen Nerbyhaugen, sammen med kona Ellen Maries foreldre. Etter hvert bygde de seg sitt eget lille hus som fikk navnet «Minde». Der bodde Nils og Ellen Marie resten av sitt liv. I 1911, da de feiret sin 50 års bryllupsdag fikk de denne omtalen i avisen: «Siden Malermester Busterud for vel 50 år siden kom til Søndre Land, har han været en for sit Fags Opkomst varmt interesseret Mand, Repræsentant som han er for den gode og gamle Haandværksstand. Dette har ogsaa hans Sambygdinge fuldt ud havt Forstaaelse af og betroet ham mange Opgaver, som altid er udført til almindelig Tilfredshed, og det gamle Hæderspar har til enhver Tid været høiagtet og afholdt af Venner og Kjendte, nær og fjern. De har altid kunnet glæde sig ved god Helbred».

Nils fikk et langt liv. I følge kirkeboka døde han 16. oktober 1913 - 80 år gammel, og ble gravlagt på sin egen bryllupsdag den 29. oktober 1913.

Unni Lindell med steiner fra Gruveøya, der hennes slekt jobbet for 160 år siden(Privat)

En fantastisk aha-opplevelse

En av kjendisene som har deltatt i TV serien «Hvem tror du at du er», er den kjent forfatteren Unni Lindell (53). Hun var både rørt og overrasket på TV-skjermen. Her forteller hun til Slekt og Data om hvorfor hun syntes dette var spennende.

NINA HANSSEN (tekst)

Hun er først og fremst vant til å fortelle historien til andre mennesker. Men denne gangen var det altså Unni Lindell selv som ble hovedpersonen. Og etter hvert nøstet hun fram en utrolig sterk historie fra egen slekt. Først drar vi til hennes slektninger på Østlandet og deretter går turen videre til Sverige.

- Hvordan opplevde du det å lære seg å finne ut om slekten?

- Det var en fantastisk aha-opplevelse. Det skjedde noe forferdelig i min slekt for 150 år siden, det har «sittet i» og gjort noe med generasjonene senere. Nå forstår jeg så mye mer av hvorfor folk ble som de ble.

- Hva har du erfart med dette?

- At det er en utrolig mulighet til å sette ting i perspektiv og forstå.

- Kommer du til å fortsette med dette framover?

- Ja, helt klart, men ikke akkurat nå, for nå er jeg midt i skriving. Men på sikt, ja.

- Hva betyr dette for din identitetsfølelse?

- Det betyr enormt mye. Jeg har blitt roligere, jeg

ser hvor små vi er og jeg ser hvor mirakuløst det er at akkurat jeg er «meg». Forstår at om en person på slektstreet med hundrevis av mennesker ikke hadde vært der, hadde ikke jeg levd, forteller hun entusiastisk. Før hun setter kursen mot Provence der hun skal ha 6 ukers skriveopphold.

Fakta om Unni Lindell:

Unni Lindell er en kjent norsk krimforfatter. Mest kjent er hun nok for de åtte kriminalromanene om førstebetjent Cato Isaksen. I alt har hun utgitt 40 bøker. Hennes siste bok heter «Sukkerdøden» og utkom høsten 2010. Bøkene hennes er oversatt til mer enn 10 språk og noen bøker er filmatisert for TV. Temaene Lindell tar opp i sine bøker er gjerne nære og hentet fra hverdagslivet. Moren Kari Christiansen kom fra Stavanger og faren, ingeniør Leif Wilhelm Lindell, var fra Skui i Bærum. Hennes oldefar, hjulmaker Carl Wilhelm Theodor Lindell, var gruvearbeidersønn fra Gryt i Sverige. I programmet «Hvem tror du at du er» fant Lindell mange av sine svenske slektninger.

En slektsforskers første re

I februar var Laila Christiansen og jeg i Salt Lake City. Vi var med på en tur Bygdelagenes Fellesraad hadde invitert til. Der møtte vi flere interesserte slektsforskere, alle med en eller mange norske røtter. Det ble invitert til foredrag og det var tid til egen forskning. Vi fra Norge var spesielt invitert for å bidra nettopp med kunnskap om landet vårt og om slektsforskning her.

Det var forelesninger om gotisk og om norske kilder. Jeg snakket om Digitalarkivet den ene kvelden og om DIS-Norge og våre tilbud den neste. Ellers var vi mye til stede i det europeiske forskingsområdet. Der var de fleste deltakerne og de kontaktet oss etter behov. Litt oversetting og litt veiledning så greide de finne utrolig mye.

Vi forsket også litt selv og hadde tilgang til omtrent det som fins av materiale, filmer, mikrofisch, bygdebøker, kart og naturligvis data-maskiner også med gratis Ancestry og andre slektsressurser. Her kan du finne informasjon om alle europeiske land på en stor etasje, neste etasje har alt fra de britiske øyer og tidligere kolonier, så er det to etasjer med Amerika og Canada samt en etasje med opplæring og informasjon. Mye mer også, så leter man etter slekt som beveger seg over landegrensene, da kan man følge dem over lange strekninger med en kort spasertur eller kanskje må du ta heisen en etasje eller to!

Torill Johnsen

For flere måneder siden spurte Torill meg om jeg hadde noe å gjøre i februar.... Som vanlig sa jeg: hvorfor spør du? Hun svarte: Har du lyst og anledning til å bli med til Salt Lake City? Jeg er veldig impulsiv når jeg får tenkt meg om en stund, og etter å ha sjekka datoer, flybilletter og et par andre detaljer, ble jeg enig med meg selv om at dette ville jeg være med på!

Etter en hyggelig flytur fra Sarasota (Florida) – via Atlanta (Georgia) over til Salt Lake City (Utah), og bare en drøy time forsinket, ble jeg hentet av min helt private sjåfør fra hotell Plaza. Han ga meg en liten sightseeing inn til byen mellom snødekte fjell. Etter en kjapp og effektiv innsjekking, opp på rommet for å få pakket ut, møtte jeg Torill og en mr. Steve i restauranten ved hotellet. Steve Hall har vært venn på Facebook lenge, men jeg husket ikke helt hva jeg hadde gjort for å fortjene hans vennskap.... han fortalte at jeg hadde overøst ham med Gjerdrumslekt, så tidlig som i 2001. Jeg var altså en snill slektsforsker allerede da. Han hadde til og med tatt med seg e-postene vi utvekslet for 10 år siden. Moro!

Det å komme inn i Family History Library som 1.reis var utrolig hyggelig. De tok vare på meg som en nyklekka kylling, viste meg rundt og ga meg klistrelapp med «1. time visitor». Jeg får ha til gode selve omvisningen i biblioteket, jeg hadde veldig lyst til å møte de andre fra Norwegian Lag-gruppen. Og for en koselig gjeng. Det å møte folk som har vært aktive gjennom mange år i forskjellige fora, navn jeg bare har sett på e-post eller hørt nevnt i en fort forbi-fart, møte igjen Priscilla med røtter fra dype norske skoger... det var så kjempegøy!

Den internasjonale avdelingen der vi hadde vårt hoved-rede var et skue så fantastisk. Bøker på bøker, hyller på hyller. Skuff på skuff med mikrofilmrull. Bord etter bord med flotte store flatskjermer og tastaturer, mus etter mus og slektsforskere. Slektsforskere hele veien. Over alt. Og hjelpsomhet. Over alt! Fantastisk å føle hjelpsomheten og stemningen av ro og humor, et lite «woow» – eller en «oooh noo», «I found her I found her....» og sånn kunne jeg fortsatt!

Uka gikk altfor fort, vi begikk slektsforskning på høyt plan, jeg fikk

løst en egen slektsgåte, jeg brukte bibliotekets ressurser for å få løst en USA- nøtt, og jeg lærte mer om hvordan jeg mer effektivt bruker Familysearch.

Jeg vil tro at FHL har den største samlingen av norske bygdebøker utenfor Nasjonalbiblioteket og Riksarkivets, og Deichman's vegger, foruten et par av de store bibliotekene i USA.. Vi fant vel at de mangler enkelte bind av enkelte serier, og at man må være flink til å sjekke Library-catalog for å finne ut om bøker er på hylla eller nede i magasin, slik de også nå er i biblioteker hjemme i Norge. Det var med stolthet jeg så at Norway var representert med minst 4 reol-vegger med bøker, Sverige og Finland delte en hyllereol... så ja, Norge er på verdenstoppen når det gjelder gårds- og slektshistorie.

Det var også spennende å benytte mikrofilmsamlingen, og jeg fikk anledning til å dra nytte av Nord-Amerikasamlingen, og fant faktisk mer ut om min farfars tante som dro til Amerika. Millioner av rullfilmer, og for en orden. Og for en hjelpsomhet. Jeg ble vist av en av de frivillige hvordan jeg selv kunne finne ut hvilken rullfilm jeg trengte til hvilket oppslag, og første gang jeg skulle hente film, ble jeg tatt under vingen (igjen som en nyklekka kylling) og loset vennlig av sted av en av «misjonærene» som jobbet som frivillige i biblioteket. Etter den første gangen var det lett som plett å finne fram. Og filmleseapparatene? Som de gamle gode som var på Riksarkivet i «gamle dager» – Store «tre-kasser» med sveiv. Ikke noe fiksfakseri.

Uka gikk i et forrykende tempo, hastige morna-rop gjallet gjennom foajeen på hotellet og e-post adresser ble utvekslet. Og, ikke minst: alle var enige om at det hadde vært et flott opphold! Lørdag morgen ble jeg hentet av min egen private snille sjåfør igjen, som kjørte meg tilbake til flyplassen. Han fortalte for øvrig at han hadde kjørt Torill samme vei dagen før ☺

Neste år er jeg på plass fra ca 2. februar og i en uke.. da skal jeg ta meg tid til å være nyklekka kylling litt lenger enn denne gangen.

ise til det aller helligste...

Hva er et Bygdelag?

Et bygdelag er en organisasjon som består av etterkommere av emigranter fra Norge til Nord-Amerika. Hvert lag ønsker å bevare og styrke båndet med det området i Norge lagets medlemmer har sitt opphav.

Ettersom gruppene vanligvis har møter en gang hver sommer, er publikasjoner et viktig verktøy for kommunikasjon i de fleste gruppene.

Med unntak av krigsårene har disse gjensynstreffene funnet sted, siden noen hundre mennesker fra Valdres møttes i Minneapolis Park i juni 1899.

I underkant av 1100 deltakere feiret Valdres Sambands 100-års-jubileum på Norsk-Amerikansk Bygdelags hundreårsmarkering. Der feiret de også hvert lag som har oppstått i ettertid, 29. - 31. juli 1999, på Luther Collage i Decorah, Iowa.

Stevneprogrammene inneholder varierte norsk kulturelt og opplærende aktiviteter. Dette er utstillingsvindu for norsk kunst og håndverk, mattradisjoner, korsang og instrumental musikk, bøker og lesning, felespillere og folkedansere, slektsforskningkurs, interessante talere, videoer og det brukes norsk språk på skilt, sanger og taler.

Humor og vennskap i tillegg til hjelp til å finne dine aner og reetablere kontakt med slektninger, er mulig.

rootstech

RootTech

Den første RootTech konferansen fant sted februar 2011 i Salt Lake City. Det er en konferanse om teknologi og slektshistorie som vil bli arrangert igjen neste år, 2. - 4. februar.

Tanken bak denne konferansen var at teknologibrukere og teknologiskapere skulle møtes for å samarbeide og bringe slektsforskningen videre med teknologiens hjelp.

Til sammen deltok 3 000 og ytterligere 4 500 var med via nettet. Mange bloggere var med og skrev om det som skjedde. Twitring var det også mange som bidro med. Selv om konferansen er over, kommer det fortsatt mange meldinger med merkelappen #rootstech

For å få en oversikt over hva dette dreier seg om, kan du finne det meste på <http://www.rotstech.org>.

Foto: Torill Johnsen og Laila Christiansen

Hele Norge i ett slektstre

Illustrasjon: www.colourbox.com

Nå kan du være med på nasjonal slektsforskningsdugnad på en wiki-side. Norge skal samles til ett slektstre, og kunnskapen skal bidra til forskning på befolkningen.

MARIANNE NORDAHL (journalist i www.forskning.no)

- Vi forventer at vi i løpet av ti års tid har en database der rundt 80 prosent av oss vil kunne finne våre aner i Norge tilbake til rundt 1800, sier Gunnar Thorvaldsen.

Han er professor og faglig leder ved Registreringssentral for historiske data på Universitetet i Tromsø, og leder prosjektgruppa som utformer databasen, Historisk befolkningsregister.

Ikke bare vil denne basen samle all informasjon fra folketellinger, kirkebøker og emigrantdata på et sted, slik at du og jeg kan søke etter slektningene våre.

Men i Wikipedia-stil skal enkeltbrukere og slektsforskningsforeninger også kunne legge inn sine slektstrær. Tanken er at dette skal veves sammen og automatisk knyttes til de offentlige registrene, og danne et nasjonalt slektstre.

En wiki-side baserer seg på at brukerne kan legge inn og redigere informasjon.

De seneste 100 år lukket

Opplysninger som er innhentet de seneste 100 årene er beskyttet av statistikkloven. Derfor vil den nye samledatabasen være delt inn i en lukket og en åpen del, der data før 1910 vil være søkbare for deg og meg.

Delen med nyere data vil være lukket for allmennheten, men mulig for forskere å søke om innsyn i til forskningsprosjekter.

Forskerne skal også kunne søke om å få koble de nyere slektsopplysningene med andre uavhengige databaser, som dødsårsaksregisteret og biobanker.

Til 1800 .. og enda lengre tilbake?

Det er den eldre delen av databasen som vil bli utformet som en wiki-side. Thorvaldsen håper den vil generere en dugnad av slektsdatasamling i befolkningen.

- Vi forventer at flere og flere vil legge inn sine slektstrær, og etter hvert vil kanskje noen av oss finne opplysninger om slekta

vår lengre tilbake i tid enn 1800 også.

- Den prosentandelen vil nok øke med årene, men når man kommer så langt tilbake som til 1700-tallet, vil det bli mer plundrete og mer uenighet om hva som er riktig, sier Thorvaldsen.

Klar denne våren

Wiki-siden vil bli åpnet for prøvedrift denne våren, og for vanlig drift i løpet av året.

Hvis prosjektsøknaden, som er sendt til Forskningsrådets infrastrukturprogram, blir innvilget, skal folks egne opplysninger være samkjørte med samlingen av offentlige registre på denne siden i løpet av fem år, ifølge Thorvaldsen.

Han mener den åpne delen av databasen blant annet vil egne seg godt for historieundervisning i skolen.

- Det skal være enkelt å søke seg fram til enkelte familier og bygder, eller lage større statistikker av data som er innhentet før 1910, sier Thorvaldsen.

Hvis du vil lete etter røttene dine i databasen, vil du etter hvert kunne finne ut hvor lenge personer har levd, hvem de giftet seg med, hvilket yrke de hadde og hvem som bodde sammen i familier og husholdninger.

I tillegg vil du finne ut hvordan de eventuelt flyttet på seg. Fødested og dødssted er nemlig noe av det som vil være tilgjengelig gjennom digitaliserte data fra landets kirkebøker og folketellinger.

Tenkt for forskning primært

Motivasjonen bak prosjektet er likevel primært å tilrettelegge en database som skal kunne brukes av forskere på mange ulike fagfelt, så vel medisinsk forskning som historie- og samfunnsforskning.

Planen er at forskere også skal kunne søke om å samkjøre slektskapsopplysninger med nyere data, blant annet som nevnt fra dødsårsaksregisteret eller biobankene.

Dermed åpner det seg muligheter for å avdekke for eksempel sykdommers gang og hyppighet gjennom slekter.

- Vil være svært nyttig

Kåre Bævre er forsker ved Folkehelseinstituttet. Han presenterte i 2006 første gang ideen om å samle slektskunnskapen som skjulte seg i folkedypet i et nettsted.

- Jeg så at det foregikk så mye slektsforskning som kunne være nyttig for mange forskningsområder, men ingenting som tilrettela det for forskning. Ideen er å suge effekt ut av det som foregår allerede, sier han.

Både han og Thorvaldsen understreker at det å få innsyn i nyere slekter og koble sammen ulike registre, er underlagt strenge regler, og at data som forskeren får tilgang til, som oftest er anonymisert.

Underlagt strenge regler

Før Historisk befolkningregister kan opprettes, må databasen gjennom en vurdering i blant annet Datatilsynet og andre organer som befatter seg med personvernspørsmål.

- Datatilsynet har vært veldig opptatt av nettopp muligheten forskere vil ha til å koble slektsdata med andre opplysninger om folk som lever i dag, sier Thorvaldsen.

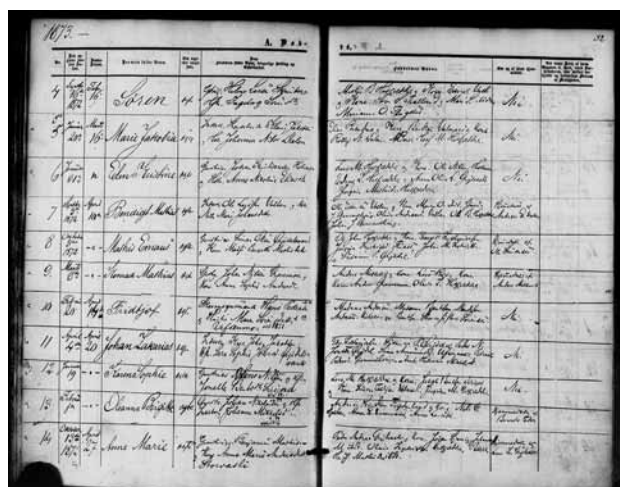
- Men registeret som vi nå oppretter, vil ikke i seg selv inneholde mye sensitiv informasjon. Det vil ikke stå noe om sykdommer, for eksempel, sier han.

Vil spare forskertid

Thorvaldsen mener at oppblomstringen av digitale registre med befolkningsdata gjør at det blir stadig viktigere å systematisere og sortere data.

- Da slipper forskere å sløse med tiden sin på å gjøre de samme koblinger mellom datasett gang på gang, sier Thorvaldsen.

- Nå er det noen databaser for folketellinger, andre som har kirkebøker og en tredje som har sentrale folkeregistre, som ligger hos Statistisk sentralbyrå. Det er en kjempejobb å sy det sammen, sier Thorvaldsen.

Utdrag fra kirkeboka i Hattfjelldal på Helgeland. Dette er dåp registrert i perioden 1860-1878. (Foto: digitalarkivet)

Hva hvis man finner arvelighet?

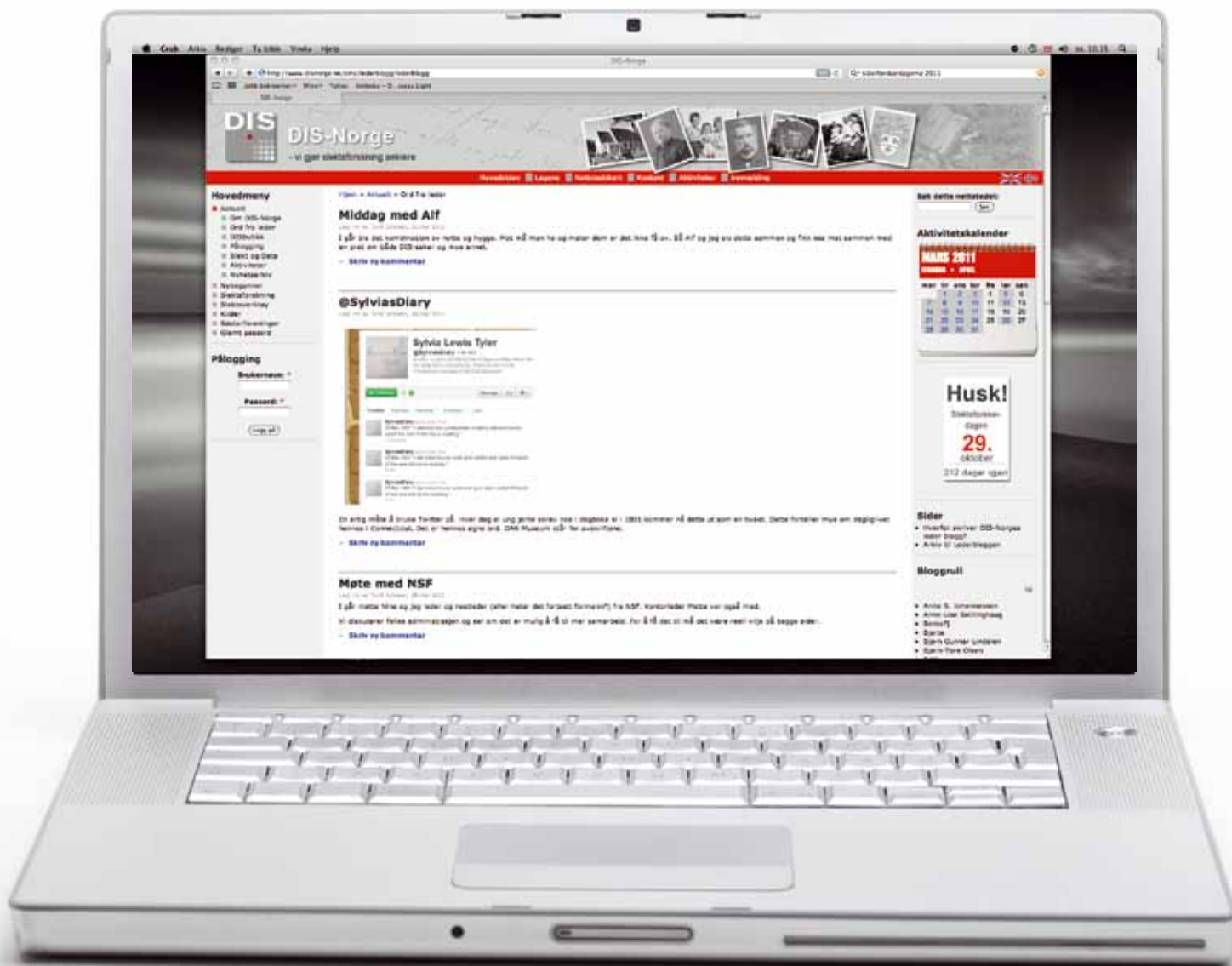
Dersom databasen om noen år inneholder et fullstendig slekstre for folk i Norge, kommer problemstillingen om hva man skal gjøre dersom forskerne oppdager at noen slekter er spesielt utsatt for alvorlige sykdommer.

- Da er det et spørsmål om enkeltindivider kan få vite om det er en arvelighet av for eksempel bestemte kreftformer i personens slekt, sier Thorvaldsen.

- Jeg synes da at man bør ha en individuell innsynsrett i den lukkede delen. Eventuelt bør man kunne søke gjennom helsevesenet.

Han tror derimot ikke at forskere bør gå så langt som å plukke ut alle som kan ha en sykdomsrisiko, og fortelle dem om det.

- Men medisinske forskere ser kanskje annerledes på det, sier han.

illustrasjon: www.colourbox.com/Silje Kirknes

Aktive slektsbloggere

Antall norske bloggere på nettet har eksplodert de siste årene, og mange av dem har svært mye trafikk og konkurrerer med etablerte medier om leserne. Slekt og Data skal i neste nummer, se litt mer på slektforskere som blogger.

METTE GUNNARI OG NINA HANSSEN

En blogg er et type nettsted som vanligvis skrives av en enkeltperson eller et fåtall personer. Det finnes mange typer bloggere. Noen er helt personlige mens andre blogger om et bestemt tema, som for eksempel slektsforskning.

Både i Norge og i Sverige er det en del slektforskere som har egen blogg der det er mulig for andre å kommentere. DIS-Norges leder Torill Johnsen har i mange år hatt sin egen blogg som heter «Ord fra leder» og som ligger på www.disnorge.no. Her skriver hun om møter, reiser og andre ting som skjer i hverdagen. Ekspert Mette Gunnari anbefaler hver måned en blogg i

slektsforskning på sol.no.

På vår hjemmeside finner du også mange andre slektsbloggere. I slektsforskermiljøer er disse bloggene populære både blant unge og eldre. Blogging er en ny hobby som er kommet for å bli blant slektsforskerne. Også i andre land finnes det slektsforskere som blogger jevnlig. Det finnes bloggere med egne spesialfelt innenfor slektsforskning. Blant annet slektsforskning i utlandet, heraldikk, emigrasjon og bloggere som mer generelt informerer om interessante nyheter og egne opplevelser.

Slekt og Data vil anmelde 3 blogger i hvert nummer fremover slik at det skal bli lettere å finne frem i denne bloggjungelen.

Slekten Sandø på Titran

av Øivind Reymert
ved Finn Holden

Det ligger et stort innsamlingsarbeid bak denne boken som gir en oversikt over ekteparet Marit og Peder Sandø og alle deres etterkommere i 7 ledd. De fleste etterkommerne har slått seg ned på Nordvestlandet, men ellers med representanter over store deler av Norge. Det mest interessante i boken er ellers skildringen av reisen mange fra slekten foretok med båten «Kaare II» sommeren 1940.

Etter invasjonen 9. april hjalp «Kaare II» med skipper Ottar Nøvik (av Sandøslekten) med å evakuere folk fra Kristiansund til Nord-Norge. 9. juni forlot båten Tromsø med skipperen med kone og seks barn fra 7 måneder til 11 år, hans far og seks brødre med ektefeller og barn. De dro først til Færøyene, videre til Canada og New Foundland. Her drev de fiske ett år før de seilte sørover til Panamakanalen, gjennom denne og nordover til Vancouver hvor de slo seg ned for godt. Dette forklarer hvorfor mange av Sandøslekten i dag bor i Vancouver-området.

Slikt stoff må slektsforskeren passe på å få med. Det forteller noe om medlemmer av slekten, noe om tiden de levde i og er dramatisk historie.

Her har forfatteren syndet stort. Jeg hadde aldri hørt om Titran før, mente jeg, og spurte en venn med tilknytning til Hitra, naboøy til Frøya. Min venn nevnte et par ord om stedet og så: katastrofen i 1899. I boken om Sandøslekten står det bare: «Anna var bare 23 år gammel da hun ble enke etter Elias ... , som omkom i den store Titran-ulykken i 1899.» (s. 8) I havet utenfor Titran omkom det året 140 fiskere i en storm som ikke var varslet for fiskerne. Wikipedia skriver: «Særlig hardt ble fiskeribygda Titran sørvest på Frøya rammet. Det var herfra fiskerne drog ut, og av de omkomne var 32 fra Frøya.»

Det er klart at en slik ulykke måtte få store konsekvenser for det lille øysamfunnet. Bl. a. kom det telefonforbindelse til Frøya slik at stormvarsler i framtiden kunne hindre at fiskere dro ut når storm var varslet. Og Sandømennene var fiskere. Ulykken førte til en stor pengeinnsamling fra hele landet til ofrenes familier. Avisene må jo ha skrevet mye om ulykken, Bjørnstjerne Bjørnson og Fridtjof Nansen holdt foredrag for å samle inn penger. Wikipedia oppgir tre kilder om ulykken.

Jeg har aldri vært i Titran og savnet veldig særlig to kart, ett over tettstedet med skole, butikk, kirke og

de hus som omtales, og et kart over kystområdet der Sandøfiskerne var på fiske. Dette ville sikkert ha vært nyttig for de mange etterkommerne av Marit og Peder som kanskje ikke er kjent på stedet. Boken er helt fri for omtale av andre forhold enn det som i streng forstand angår enkelte etterkommere. Boken har et godt personregister, men bildene og omtalen av husene burde plasseres i nærheten av eierne, ikke bakerst i boken.

Når man lager en slektsbok, må første spørsmål være: Hvem er målgruppen? Hva er de interessert i å lese om? Titran er et eldgammelt fiskevær, der våre slektninger arbeidet som fiskere og fiskemottakere. Leserne kjenner ikke til forholdene på et lite fiskevær, og her har det skjedd dramatiske ting, ikke bare en dramatisk flukt til Canada under krigen, men også en av de største fiskerulykkene i Norge. Slekten Sandø er ikke bare en rekke navngitte personer med fødsels- og dødsdato. De har slitt for sitt utkomme under andre livskår enn oss. Det må omtales! Det vil mange av slektningene fatte interesse for. Lykke til ved senere utgave!

Bokloftet

PÅ LØITEN
BRÆNDERI

**50.000 brukte bøker
innen alle emner,
spesielt bygde-bøker.**

Åpent hver dag 11-17.00
Søndag 12-17.00

Besøk oss på
www.bokloftet.no
Tlf. 625 90 860

Barnevandringen

Vi møttes ved Landvik kirke i strålende sol. Litt kaldt i lufta, men så var det også siste dagen i oktober. Det var DIS-Aust-Agder og DIS-Vest-Agder som møttes for å gå en del av barnevandringsstien.

TORILL JOHNSEN(Tekst) JOHANNES RISNES (Foto)

Totalt kunne stien måles til 13 mil, men vår andel var fra Landvik til Reddal. Et lokalt tilsnitt til Slektsforskerdagens tema om migrasjon!

Guiden vår kom fra det lokale historielaget. Han fortalte langs hele stien om det som var verdt å høre om. Stien var godt merket, både med blå farge og det spesielle symbolet for barnevandrignen.

Her vandret barn fra bygdene til steder der det var arbeid å få, og på høsten vandret de hjem igjen og hadde med seg lønn som kunne brødfø familiene fram til neste år og neste vandring i heldigste fallet. Det var mange som vandret, og det var lange vandringer de la ut på.

Etter halvgått tur ble det matpause. På et flott utsiktspunkt mot Reddalsvannet. Deretter vandret vi videre mot turens avslutning i Reddal. Så var det bil tilbake til utgangspunktet.

Takk for turen, dette ble migrasjon både i teori og praksis.

3

4

1 Landvik kirke og deltakerne før turen i forgrunnen

2 Vandrere på barnevandringsstien

3 Her er vi på rasteplassen

4 Jordbruksland i høstdrakt

5 Stopp med orientering

6 Vi ser at det er store jorder som krevde arbeidskraft

7 Vandrere på stien

8 Riktig flotte høstfarger

7

8

SEKT OG DATA 1 2011

19

Informasjon fra lagene

DIS-Rogaland

DIS-Rogaland har ca 530 medlemmer og dekker Rogaland sør for Boknafjorden. Vi jobber for tiden med å legg om websidene våre. Av møteaktiviteter har vi en stor brukergruppe for Embla som møtes en gang i måneden. Den første torsdagen i måneden har vi Slektsdrøs og Internett på Utvandrersenteret. Da møtes vi til et uformelt møte med «hjelp til selvhjelp». Det vil si at vi utveksler erfaringer, viderekomne hjelper nybegynnere og vi har tilgang til et stort bibliotek med bygdebøker og andre kilder. Veldig sosialt. Vi har også et medlemsmøte med et slektsfaglig eller historisk foredrag hver måned. Høsten 2010 ble det startet opp en gruppe i sør-fylket som har møter i Egersund og fortsetter møtene i år. Vi har en aktiv gruppe for kirkebokregistrering som gjør en kjempeinnsats med tyding og digitalisering av kirkebøker.

DIS-Møre og Romsdal

DIS-Møre og Romsdal har 12 lokallag/grupper. Alle har månedlige møter med variert innhold, men hovedfokus er opplæring. Flere av lokallagene/gruppene jobber med å gjøre kirkebøker søkbare på nett. Vi har møter for de som bruker slektsprogrammene EMBLA og Legacy. Årets sommertur går til Giske på Sunnmøre i begynnelsen av juni, følg med og meld deg på. Se de nye hjemmesidene til DIS-Møre og Romsdal (<http://mr.disnorge.no/om-dis-more-og-romsdal>) for mer opplysninger om aktivitetene

DIS-Haugaland:

DIS-Haugaland dekker regionene Nord-Rogaland og Sunnhordaland. Kommunene som hører til vårt dekningsområde er: Haugesund, Karmøy, Tysvær, Vindafjord, Ølen, Etne, Sveio, Suldal, Sauda, Bokn, Utsira, Bømlo, Stord, Fitjar, Odda, Ullensvang, Eidfjord. Vi har månedlige samlinger for alle medlemmer. De som ikke er medlemmer, er også velkommen. I tillegg har vi samlinger for brukergruppene for Embla og TMG. Den nyeste aktiviteten er et medlem som deltok på koordinatormøte for kirkebokregistrering. Formålet er å øke aktiviteten korrekturlesing av kirkebøker. Vårt formål er å skape et lokalt forum for databehandling i slekts- og personalhistorie og spre kunnskap om dette. Å stimulere slektsforskning i sitt område. Å organisere og koordinere medlemmenes arbeid i forbindelse med databehandling av genealogisk kildemateriale samt å stimulere til slikt arbeid.

DIS-Vestfold

Tre ting har gjort sitt til en betydelig økning i aktiviteten i DIS-Vestfold, og det er nye web-sider, TV-serien *Hvem tror du at du er*, og den nye versjonen av kilderegistreringsprogrammet Augustus. Dels som en konsekvens av de nye og fleksible websidene våre kunne vi nå fokusere på å publisere flere nye kilder. De siste månedene har vi skannet, avfotografert og laget søkbare kilder som nå ligger på nettet. NRK sin tv-serie har medført at DIS-Vestfold har blitt invitert til mange lag og foreninger rundt om i fylket og antall nye medlemmer er betydelig de siste månedene.

DIS-Sør-Trøndelag

Medlemsmøter og temakvelder; DIS-Sør-Trøndelag arrangerer sine medlemsmøter på Arkivsenteret på Dora (Maskinistgata 1) kl. 18.30 den første torsdag i måneden. Snikkarboden på Heimdal er foreningens møtested på Heimdal utenom medlemsmøtene. Det er åpent tirsdager kl. 18.00 - 21.00 samt torsdager og lørdager kl. 11.00 - 13.00, og da kan du møte andre slektsforskere og prate slektsforskning. Annenhver tirsdag inviterer vi til i temakvelder hvor vi orienter om ulike tema og diskuterer aktuelle problemstillinger om slekt og bruk av data i slektsforskningen. Lokalgrupper; DIS-Nea i Selbu har møter på Selbu ungdomskole og utvandringssenteret Granby Gård. Utvanderdatabasen <http://www.granby.no/tng/> er verd et besøk. DIS-Austrått har sine møter på Ørland Folkebibliotek hver 14. dag. DIS-Trollheimen har sine møter på Grefstad skole i Rennebu; De er igang med å skrive en bok fra Rennebu og er aktivt med og arrangerer Rennebumartnan. Møtene til DIS-Sør-Trøndelag og DIS-Nea ligger i aktivitetskalenderen.

DIS- Oppland

Også i DIS-OPPLAND har de fokusert på årsmøte og slektsforskerdagen. De har også slektsprat og kaffekvelder på Lillehammer bibliotek samt et kurs i gotisk skrift som de skal arrangere sammen med et historielag. De skal ha stand på Hadeland folkemuseum i juni og august.

DIS - Hedmark

Torvin Slegt & Hobby i Moelv er åpent hver mandag og onsdag, annen hver lørdag og en søndag pr. måned. Senteret har et lokale på 35 kvadratmeter med trådløst Nettverk, Prosjektor/Lerret for kurs, mange Bygdebøker og Årbøker fra flere fylker, mange andre Kilder og oppslagsverk, søkbare CD 'r med Svenskemateriale, Abonnement på Ancestry.com, Arkiv Digital og Svar. Bokliste med Indeks vil bli lagt ut på vår hjemmeside etter hvert.

DIS-Oslo/Akershus

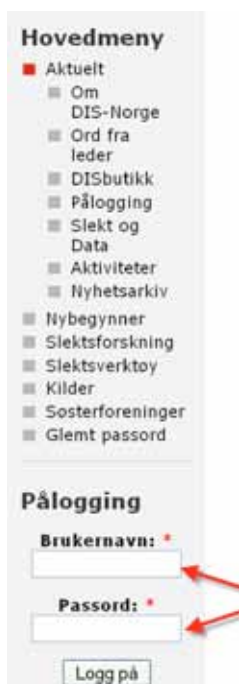
Slektsforskerdagen, den store årlige kraftanstrengelsen med Kari Thingvold som vellykket «general», ble avviklet 30. oktober 2010, i samarbeid med Riksarkivet. Vi møtte stor interesse og stor oppslutning. O/A er for tiden sterkt engasjert i å bringe medlemstilbudene nærmere medlemmene, først og fremst ved opprettelse av nye lokallag. I Asker har det vært arrangert introduksjonsmøte med godt fremmøte, og planen er å få opprettet lokallag i mai 2011. De neste som står for tur er Ski, Vestby og Eidsvoll. I mars skal DIS-O/A delta med en «stand» på slektsforskerdagen som DIS-Norge arrangerer sammen med Oslo Byarkiv. Slektskaféen hver siste lørdag i måneden ser også ut til å bli en fin møteplass, med stor oppslutning både i januar, februar og mars. Spesielt gledelig er det at helt ferske medlemmer kommer og spør om hjelp til å komme i gang. De nye lokalene i Øvre Slottsgate 2B egner seg glimrende for dette arrangementet som nå er et fellestiltak for DIS-O/A og NSF.

DIS-Østfold

DIS-Østfold fikk i januar ny hjemmeside, som er laget over samme lest som DIS-Norges. Etter noen dagers intens jobbing, prøving og feiling var det hele på plass. Vi håper og tror at siden er blitt mer oversiktlig, mer brukervennlig og vil tydeliggjøre vår aktivitet på en god måte. Stor takk til nett-mesteren vår, Ole Monsø, for innsatsen han legger ned for at dette skal bli bra.

Endring av post- og epost-adresse m.m.

Endring av epostadresse, postadresse og telefonnummer gjøres på «Min medlemside». For å finne den må du først logge deg inn på DIS-Norges hjemmeside. Du logger deg inn på hovedsiden til www.disnorge.no:

Logg deg på med brukernavn og passord.

Brukernavnet ditt er dnxxxxx (to bokstaver og 5 tall)

Passordet ditt er xxxooo (3 bokstaver og 3 tall)

Husk å skrive det inn kun med små bokstaver og ingen mellomrom.

Når du har logget deg på vises ditt medlemsnummer og navn.

Her velger du «**min medlemside**»

Har du ikke mottatt noe fra oss på lenge kan det være en god idé å logge inn på «min medlemside» for å se om vi har riktig post- og epost-adresse. Kontingentkrav og purringer vil også bli sendt på e-post.

Ta kontakt med kontoret på kontor@disnorge.no hvis du trenger hjelp, ikke leser e-post eller av annen grunn må ha faktura i posten.

Har du glemt passordet?

Fra og med dette nummeret av Slekt og Data kommer ikke passord lenger til å være med bak på bladet ved navn og postadresse. For å få denne opplysningen kan nå nettsiden vår brukes!

Fra DIS-Norges startside ser du nederst på hovedmenyen «Glemt passord».

Klikk på denne og du vil få opp en ny side hvor du skriver inn e-postadressen vi har registrert på deg, klikk så på «Send passord på e-post» – se på bildet under.

USA 2012

Blir du med på ny DISTur til USA?

I fjor haust hadde vi en lang busstur gjennom Midt-Vesten og så mange av stedene våre emigranter kom til. Allerede etter noen få uker kom første spørsmål om det ikke snart var på tide med en ny slik tur. Det var utrolig artig å reise sammen med andre fra mange DISlag i Norge.

Vi planlegger tur til Salt Lake City i februar 2012. Ved ankomst kan vi delta på RootsTech 2012 og deretter drive med forskning sammen med amerikanere fra Bygdelagenes Fellesraad fram til 12. februar. Omtrentlige priser er angitt nedenfor for reise og opphold.

Hvis vi blir en passende gruppe kan vi legge inn noen utflukter, møter og andre aktiviteter etter ønske. I første omgang er dette en forespørsel om hvor mange som kunne tenke seg å delta på en felles tur der forskning står i høysetet.

Er du interessert? Send en epost til leder@disnorge.no

Pris: fly Oslo – Salt Lake City pt fra ca 6 000 NOK

Hotell: under RootsTech \$92 pr natt for inntil to personer i samme rom.

Forskeropphold etter RootsTech (fra 5. februar) \$85 pr natt for inntil to personer i samme rom

Tillitsmannskonferansen 7. og 8. mai

DIS-Norge har Landsmøte annet hvert år og i «mellomåret» arrangeres det tillitsmannskonferanse.

Konferansen arrangeres i år på Gardermoen 7. og 8. mai.

Årets hovedtema er kommunikasjonsstrategi og vi er så heldige å få Petter Raaum, tidligere kulturredaktør i Dagbladet og nå rådgiver i Strategisk Kommunikasjon AS som foredragsholder. Etterpå blir det gruppearbeidsom skal resultere i mange gode konkrete planer om hvordan vi skal bli bedre på dette området.

Når så mange i organisasjonen samles blir det naturligvis også informert om generelle nyheter og fremtidsanker. Slekt og Data dekker konferansen i neste nummer.

Foto: Torill Johnsen

Släktforskardagarna 2011

NORRKÖPING 26-28 AUGUSTI · LOUIS DE GEER

Har du svensker i slekten din kan en tur til Norrköping den siste helgen i august være vel verd en tur!

DIS-Norge har i flere år deltatt på de svenske slektsforskerdagene i samarbeid med Norsk Slekthistorisk Forening, så også i 2011. Vi kommer til å stille med en egen stand for å informere om foreningene våre og hjelpe svensker med søk etter norske aner. Dette har vist seg å være et veldig populært innslag ved arrangementet.

DIS-Norge oppfordrer alle til å gripe denne unike anledningen til å besøke et stort slektsforskerarrangement i Sverige.

Tema: Norrköping - innflyttningsstaden

Program i korthet:

- **Lørdag 27 august kl 9-17:** Åpning, Sveriges Släktforskarförbunds riksstämma, 25-års-jubileum, Forelesninger, Åpent for alle.
- **Søndag 28 august kl 9-16:** Slektsforskermesse, Forelesninger, Åpent for alle.

Les mer om arrangementet her Følg med på nettsiden deres, den er under stadig oppdatering!

Pakkepris for reise med buss tur/retur Oslo-Norrköping:

- 2 overnattinger på hotell Norrköping
- T-skjorte + Pins (både DIS-Norge og NSF)
- Middag lørdag kveld (Stämmemiddag)
- Inngangsbillett stämman
- 2 stk. lunsjbilletter

Totalt kr. 4.500,-

Påmelding til Mette i DIS-Norge, mette.gunnari@disnorge.no eller 22 33 30 30, **innen 31. mai 2011**

illustrasjon: Norrköping

Norske pionerer i sju verdensdeler

av Torbjørn Greipsland
ved Finn Holden

Dette er en flott utstyrt bok, fine bilder, godt papir og god layout. Torbjørn Greipsland begrenser pionerene til de som har drevet «kristen virksomhet blant de norske immigrantene». Det er blitt mange fine historier, spesielt godt likte jeg omtalen av Marie (Sandvik) fra Hafslø.

Men får du vite at det i boken står noe om en person du gjerne vil lese om, får du problemer. Ikke er det personregister bak, ikke så klare henvisninger gjennom innholdsfortegnelsen foran heller. Du må bla gjennom boken. Til gjengjeld får du da se mange gode bilder og kanskje fattet interesse for annet stoff. Men Greipsland er en rutinert forfatter, så jeg skjønner ikke mangelen på register.

Artiklene er ordnet på de sju verdensdelene pluss et kapittel om de første pionerene. Men her ser jeg ikke systematikken: Grønland år 1000, så Spania år 1258, Kiev 945 og Israel 1110.

En av nordmennene som omtales, er Jens Munk. Her er jeg veldig overrasket over at hovedverket om Jens Munk ikke nevnes i kildelisten, Thorkild Hansens verk om Jens Munk. Han faller vel egentlig utenom; hans kristne virksomhet i Amerika er at han lar skipspresten holde andakt i Hudsonbukta for de overlevende medlemmer av mannskapet før de vender hjem igjen. Her var ingen immigranter.

Kildelisten er helt uoversiktlig, ikke alfabetisk og ikke med forfatternavnet først. Med andre ord, du må gjennom alle linjer for å se om Thorkild Hansen eller Anne Stine Ingstad står nevnt. TG kaller henne konsekvent Stine Ingstad, navn bør være riktige.

Det kan være et marked for boken i USA og Canada, så alle artiklene er skrevet både på norsk og engelsk.

AMERIKA BUSSEN

Bli med Amerikabussen på spennende turer i 2011

Opplev storbyene, landsbygda, prærien, fjellene, indianer og amish-kultur, det norske Amerika og mye mer. Norske reiseledere med lang erfaring.

CRUISE I KARIBIEN i påska med tre netter i Orlando først.
14. til 25. april. Fra 17.400 kr

FAMILIETUR TIL ORLANDO i påsken. **16. til 25. april.**
Opplev Disney parkene, Universal Studio med mye mer.
15.100 kr for voksen i dbl. rom og 8.800 kr for barn.

TEMATUR MUSIKK 27. april til 10. mai.
Opplev country i Nashville, Elvis i Memphis og jazz i New Orleans. 25.350 kr pr. pers. i dbl. rom.

KYST TIL KYST VIA GRAND CANYON. 24. mai til 12. juni.
Start i New York, Washington dc, Chicago, Denver, Las Vegas, Los Angeles og San Francisco. 29.900 kr pr. pers. i dbl. rom.

ROUTE 66 – Fra Chicago til Los Angeles. **12. til 29. august.**
Opplev 50- og 60-tallskulturen langs denne spennende veien.

EN SMAK AV CANADA OG USA. 4. til 17. september.
Start i Toronto, Niagara Falls, Boston, New York og Washington dc. 23.900 kr pr. pers. i dbl. rom.

KYST TIL KYST via norsk høstfest i Minot.
21. september til 7. oktober. Start i New York, Chicago, Minneapolis, Fargo, Minot, Deadwood, Casper, Salt Lake City, Reno og San Francisco. 28.900 kr pr. pers. i dbl. rom.

KYST TIL KYST I SØR AMERIKA. 1. til 16. november.
Start i Buenos Aires, Argentina, Rosario, Mendoza, Santiago, Chile, Valparaiso og Vina Del mar. 29.600 kr pr. pers. i dbl. rom.

For dagsprogram og påmelding se:
www.amerikabussen.no. Tlf. 988 33 720 (08-16)

overseas travel

Velkommen til kontoret:

DIS-Norge flyttet fra Slektsforskernes hus i Lakkegata i august i fjor. Nå holder vi til i flotte lokaler i Øvre Slottsgate 2B, midt i Oslo sentrum. Norsk Slekthistorisk Forening og det flotte slekthistoriske biblioteket fulgte også med. Vi er samlokalisert med Norges Kulturvernforbund og flere andre organisasjoner i denne «paraplyen», noe som bidrar til flott samarbeid med andre likeverdige organisasjoner. Biblioteket er åpent hver dag fra 0900-1500 og det er bare å stikke innom for å slå av en prat eller benytte seg av bibliotekets mange spennende kilder. I tillegg finnes datamaskiner med mange abonnementer på ulike kilder. Velkommen innom!

NSF med ny webside

Norsk Slekthistorisk Forening (NSF) lanserte i mars sine nye websider. På sin hjemmeside har de blant annet linker til sine tidsskrift Genealogen og Norsk Slekthistorisk Tidsskrift. De har også Nyhetsarkiv, Biblioteket, NSF-butikken og andre ting.

Skrivekløe?

Bor det en skribent i deg? Har du lyst til å få noe på trykk? Slegt & Data er alltid på jakt etter de gode historiene fra slektsforskningsmiljøer i Norge. Vi trenger flere gode penner/tastatur. Ta kontakt med

Torill Johnsen eller Nina Hanssen for en prat!

leder@disnorge.no nestleder@disnorge.no

Godt samarbeid i Oslo

DIS-Norge var synlig på fjorårets slektsforskerdag på flere steder i landet 30. oktober 2010. Temaet var i år «Migrasjon – På flyttefot» og handlet mye om innenlands flytting. Blant annet samarbeidet DIS-Oslo/Akershus første gang med Riksarkivet og Statsarkivet om et arrangement på Riksarkivet. Det var en stor suksess med mange besøkende.

Kompetansegjevande nettstudium

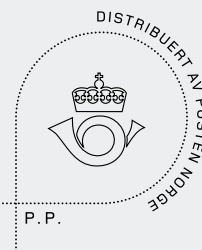
Slektsgransking

Slektsgransking 1	10 STUDIEPOENG HAUST	Innføring i dei mest brukte kjelder (kyrkjebøker og folketeljingar) og metodar i fagområdet, lesing av gotisk handskrift og arbeid med originalkjelder, m.a. på Digitalarkivet.
Slektsgransking 2	10 STUDIEPOENG VÅR	Problemløysing i noko meir vidaregåande slektsgransking med vekt på fagleg forsvarleg dokumentasjon, korleis skrive slektsbøker og behandle slektsrelasjonar i biografisk og lokalhistorisk litteratur.

Sjå nærare informasjon: www.hivolda.no/slekt

Du finn søknadsfristar og -skjema på www.hivolda.no/tilbod

B-Economique
NORGE

Returadresse:
DIS-Norge
Øvre Slottsgate 2B
NO-0157 Oslo

Medlemsfordeler i DIS-Norge

- Medlemsbladet «Slekt og data» med mye slektsfaglig stoff tilsendes fire ganger i året.
- Full tilgang til våre hjemmesider med mye informasjon og faglig stoff.
- Mulighet til å bidra til DIStreff der du kan treffe andre slektsforskere som kanskje vet noe om din slekt. Som bidragsyter til DIStreff, får du brukernavn og passord slik at du kan lete i svensk, dansk og finsk database.
- Tilbud om å delta på medlemsmøter, kurs og andre arrangementer fra det laget du geografisk tilhører og fra sentralt hold.
- "Fadderordning". Du kan få tips og hjelp fra en etablert slektsforsker de første 12 måneder av ditt medlemskap.
- Rabatt på briller og synstest fra Interoptik og Brilleland.
- Rabatt på bredbånd (internett) fra Telenor .
- Rabatt på diverse varer som slektstavler og bøker (se disbutikken www.disnorge.no/cms/disbutikk.html)
- Rabatt på bokinnbinding og trykking.
- Rabatt på «Genline» og «Svar» for dem med slekt i Sverige.
- Rabatt på Ancestry.com World de Lux medlemskap
- DIS Norges medlemmer kan også få kjøpt varer som Norsk slektshistorisk forening (NSF) har til salgs (genealogi.no/NSF/nsf_og_disprodukter.htm)
- Norsk slektshistorisk forenings populære anetavler.
- Dublettsalg av bøker fra biblioteket.
- NSF's t-skjorte og nål.
- NST (Norsk slektshistorisk tidsskrift) og Genealogen.

brilleland
interoptik

JULIUS. ØRENBERG BOKBINDERI
HÅNDVERK SIDEN 1860

